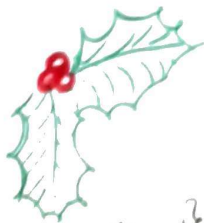
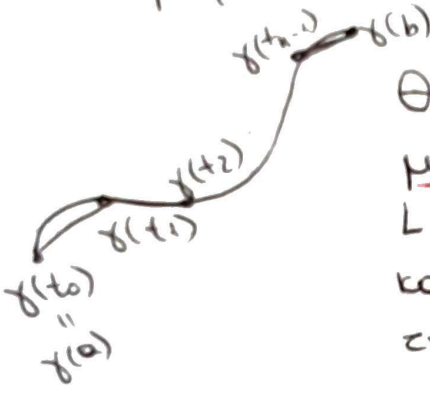

23^ο Μαθημα

Ορισμός: Έστω $\gamma: [a, b] \rightarrow \mathbb{C}$ και $P = \{t_0 = a < t_1 < \dots < t_n = b\}$ διαμέριση του $[a, b]$. Θετουμε $L(P) = \sum_{k=1}^n |\gamma(t_{k-1}) - \gamma(t_k)|$

Θα πουμε οτι η καμύνη γ έχει μήκος αν \exists σταθερά $M > 0$ ωστε $L(P) \leq M \forall$ διαμέριση P του $[a, b]$. Αν η καμύνη έχει μήκος, θα οριζουμε ως μήκος της καμύνης γ τον αριθμο $l(\gamma) = \sup \{L(P) : P \text{ διαμέριση του } [a, b]\}$

Σημείωση Δεν έχει κάθε καμύνη μήκος. Ένα παράδειγμα τέτοιας καμύνης είναι το εξής:

$$\gamma(t) = \begin{cases} t + i t \sin(\frac{\pi}{t}), & 0 < t \leq 1 \\ 0, & t = 0 \end{cases}$$

Ορισμός: Μια καμύνη $\gamma: [a, b] \rightarrow \mathbb{C}$ λέγεται κατά τμήματα συνεχώς διαφορίσιμη ή κατά τμήματα C^1 , αν $\gamma = \gamma_1 + \gamma_2 + \dots + \gamma_n$ και κάθε γ_k είναι συνεχώς διαφορίσιμη (δηλ. \exists διαμέριση $P = \{t_0 = a < t_1 < \dots < t_n = b\}$ του $[a, b]$ ωστε $\forall k = 1, 2, 3, \dots, n$ η $\gamma_k = \gamma|_{[t_{k-1}, t_k]}$ έχει συνεχή παράγωγο (είναι C^1) στο $[t_{k-1}, t_k]$)

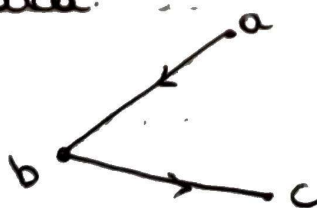
Ευδύναται σε κάποια από τα t_k οι ηθευρικές παράγωγοι να διαφέρουν και άρα εκεί η γ δεν θα διαφορίζεται.

Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι οι πολυγωνικές γραμμές οι οποίες είναι τμηματικά C^1 αλλά η παράγωγος τους κορυφές ευδύναται να μην υπάρχει.

Π.χ. a, b, c μη συνευθειακά:

Αν $\gamma = [a, b] + [b, c]$ τότε

$$\nexists \gamma'(1) (\gamma(1) = b)$$

Λήμμα Έστω $\gamma: [a, b] \rightarrow \mathbb{C}$ ώστε $\gamma = \gamma_1 + \gamma_2 + \dots + \gamma_n$,
 ΤΑΕΙ:

α) Η γ έχει μήκος

β) Οι $\gamma_1, \gamma_2, \dots, \gamma_n$ έχουν μήκος. Τότε ισχύει $l(\gamma) = l(\gamma_1) + \dots + l(\gamma_n)$

Θεώρημα: Έστω $\gamma: [a, b] \rightarrow \mathbb{C}$ τμηματικά C^1 καμύσιν.
 Τότε:

α) Η γ έχει μήκος

β) $l(\gamma) = \int_a^b |\gamma'(t)| dt$

Απόδ.

α) Υποθέτουμε πρώτα ότι η γ είναι συνεχώς διαφ. Έστω $P = \{a = t_0 < t_1 < \dots < t_{n-1} < t_n = b\}$ τυχόν διαμέριση του $[a, b]$. Τότε $L(P) = \sum_{k=1}^n |\gamma(t_k) - \gamma(t_{k-1})| = \sum_{k=1}^n \left| \int_{t_{k-1}}^{t_k} \gamma'(t) dt \right| \leq \sum_{k=1}^n \int_{t_{k-1}}^{t_k} |\gamma'(t)| dt = \int_a^b |\gamma'(t)| dt$

$$L(P) = \sum_{k=1}^n |\gamma(t_k) - \gamma(t_{k-1})| = \sum_{k=1}^n \left| \int_{t_{k-1}}^{t_k} \gamma'(t) dt \right| \leq \sum_{k=1}^n \int_{t_{k-1}}^{t_k} |\gamma'(t)| dt = \int_a^b |\gamma'(t)| dt$$

Επεται ότι $l(\gamma) \leq \int_a^b |\gamma'(t)| dt < +\infty$ και έτσι η γ έχει μήκος.

Υποθέτουμε ότι η γ είναι τμηματικά C^1 και άρα \exists διαμέριση $Q = \{x_0 = a < \dots < x_m = b\}$ του $[a, b]$ ώστε κάθε $\gamma_k = \gamma|_{[x_{k-1}, x_k]}$, $k = 1, 2, \dots, m$ να είναι C^1 (στο $[x_{k-1}, x_k]$). Τότε έχουμε $\gamma = \gamma_1 + \gamma_2 + \dots + \gamma_m$ και επειδή κάθε γ_k έχει μήκος ως C^1 καμύσιν από το Λήμμα έπεται ότι η γ έχει μήκος.

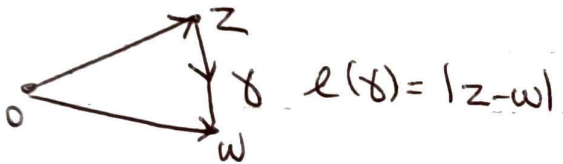
Επειδή κάθε γ_k έχει μήκος ως C^1 καμύσιν από το Λήμμα έπεται ότι η γ έχει μήκος.

Σημείωση Η συνάρτηση $t \in [a, b] \mapsto |\gamma'(t)| \in \mathbb{R}$ έχει πεπερασμένο πλήθος ασυμπτωμάτων. (Ευδελχόμενα στα x_k , $1 \leq k \leq m-1$) και βέβαια είναι φραγμένη (αφού κάθε $|\gamma'|$ \rightsquigarrow

είναι συνεχής. Έτσι το ολοκλήρωμα $\int_a^b |f'(t)| dt$ \neq και ισχύει $\int_a^b |f'(t)| dt = \sum_{k=1}^n \int_{x_{k-1}}^{x_k} |f'_k(t)| dt \geq \left| \sum_{k=1}^n l(\gamma_k) \right| = l(\gamma)$

Παραδείγματα:

① Έστω $z \neq w \in \mathbb{C}$. Θεωρούμε το παραμετροποιημένο ευθύγραφο τμήμα $[z, w]$, δηλ. $\gamma(t) = (1-t)z + tw$, $t \in [0, 1]$. Τότε $\gamma'(t) = -z + w$, $t \in [0, 1]$ και η γ είναι συνεχώς διαφορίσιμη. Από το προηγούμενο θεώρημα έχουμε $l(\gamma) = \int_0^1 |\gamma'(t)| dt = \int_0^1 |z-w| dt = |z-w|$.

② Γενικότερα έστω $\gamma = [z_0, z_1] + \dots + [z_{n-1}, z_n]$ πολυγωνική γραμμή με κορυφές z_0, z_1, \dots, z_n . Από τον ορισμό της η γ είναι τμήματα C^1 και $l(\gamma) = \sum_{k=0}^{n-1} \int_{\gamma_k} |\gamma'(t)| dt = \sum_{k=0}^{n-1} |z_{k+1} - z_k| = |z_1 - z_0| + |z_2 - z_1| + \dots + |z_n - z_{n-1}|$

③ Έστω $\gamma(t) = a + re^{it}$, $t \in [0, 2\pi]$, η δευτερά παραμετροποιημένη περιφέρεια του κύκλου $C(a, r)$, ($a \in \mathbb{C}, r > 0$)

Τότε $\gamma'(t) = ire^{it}$, $t \in [0, 2\pi]$ και (άρα) η γ είναι $C^1[0, 2\pi]$. Έτσι $l(\gamma) = \int_0^{2\pi} |\gamma'(t)| dt = \int_0^{2\pi} |ire^{it}| dt = \int_0^{2\pi} r dt = 2\pi r$

ΑΝΑΠΑΡΑΜΕΤΡΗΖΗ ΚΑΜΠΥΛΩΝ

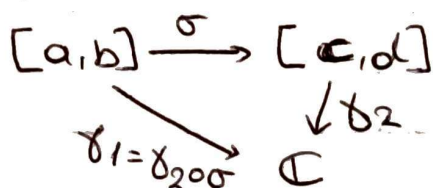
Έστω $\gamma_1: [a, b] \rightarrow \mathbb{C}$ και $\gamma_2: [c, d] \rightarrow \mathbb{C}$ ταμύδες. Θα πούμε ότι η γ_1 είναι μια αναπαρμετρηση της γ_2 αν $\gamma_1 = \gamma_2 \circ \sigma$, όπου $\sigma: [a, b] \rightarrow [c, d]$ είναι μια συνεχής και 1-1

συνάρτηση με $\sigma(a) = c$ και $\sigma(b) = d$ η οποία είναι ενιηθέων C^1 .

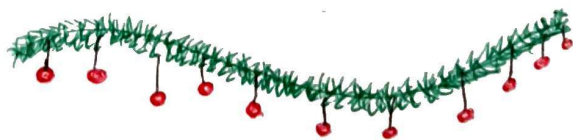
Παρατηρούμε ότι η σ είναι γνησίως αύξουσα (αφά $\sigma'(t) \geq 0$) και ότι οι γ_1, γ_2 έχουν τον ίδιο προσανατολισμό. ($\gamma_1'(t) = (\gamma_2 \circ \sigma)'(t) = \gamma_2'(\sigma(t)) \sigma'(t)$ ομοίωνα διαστήματα ταχύτητας στα αντίστοιχα σημεία).

Λέμε ότι οι γ_1, γ_2 είναι παραμετρήσεις της «καμπύλης» $[\gamma_1] = [\gamma_2]$. Πραγματικά $[\gamma_1] = [\gamma_2]$ και γ_1, γ_2 έχουν το ίδιο αρχικό και το ίδιο τελικό σημείο.

Αν ενιηθέων η ανελκόνιση σ^{-1} είναι C^1 , θα πούμε ότι οι γ_1, γ_2 είναι ισοδύναμες καμπύλες (τότε $\gamma_2 = \gamma_1 \circ \sigma^{-1}$, $\sigma^{-1} \in C^1[c, d]$)

Παράδειγματα:

① Έστω $\gamma_1(t) = t^2 + it^2$ και $\gamma_2(t) = t + it$, $t \in [0, 1]$.

Αν $\sigma(t) = t^2$, $t \in [0, 1]$ τότε η σ είναι 1-1 και ενι του $[0, 1]$ με συνεχή παράγωγο $\sigma'(t) = 2t$.

Παρατηρούμε ότι $(\gamma_2 \circ \sigma)(t) = \gamma_2(\sigma(t)) = \gamma_2(t^2) = \gamma_1(t)$, $t \in [0, 1]$.

Άρα η γ_1 είναι αναπαράμετρηση της γ_2 .

Όμως, οι γ_1, γ_2 δεν είναι ισοδύναμες αφού η αντιστροφή της σ είναι η συνάρτηση $\varphi(x) = \sqrt{x}$, $x \in [0, 1]$,

$\varphi'(x) = \frac{1}{2\sqrt{x}}$, $x \in (0, 1]$ και $\varphi'(0) = +\infty$.

2) Έστω $f_1(t) = e^{2\pi i t}$, $t \in [0, 1]$ και $f_2(t) = e^{it}$, $t \in [0, 2\pi]$
 Θέτουμε $\sigma(t) = 2\pi t$, $t \in [0, 1]$. Τότε $f_1(t) = (f_2 \circ \sigma)(t)$,
 $\sigma'(t) = 2\pi$, $t \in [0, 1]$. $\varphi(x) = \sigma^{-1}(x) = \frac{x}{2\pi}$, $x \in [0, 2\pi]$ και
 $\varphi'(x) = \frac{1}{2\pi}$, $x \in [0, 2\pi] \Rightarrow \varphi \in C^1[0, 2\pi]$

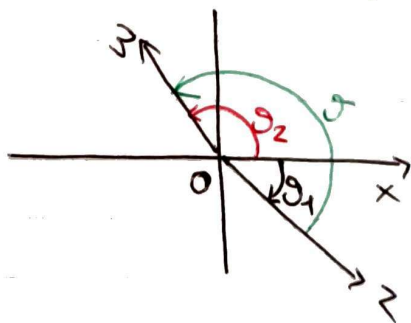
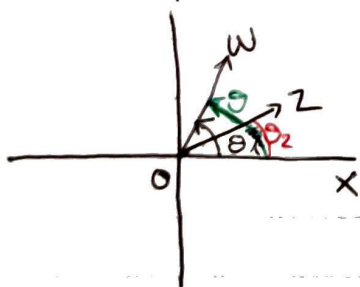
Έπεται ότι η θ_1 είναι αναπαράμετροση της θ_2
 και μάλιστα οι θ_1, θ_2 είναι ισοδύναμες καμπύλες

ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΜΙΓΑΔΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΟΥ

1) Έστω $z, w \in \mathbb{C}$ με $z \neq 0 \neq w$. Τότε η προσανατολισμένη γωνία (z, w) των διανυσμάτων z, w ορίζεται ως το πρωτεύον όριομα του $\frac{w}{z}$, δηλ. $(z, w) \stackrel{\text{από}}{=} \arg\left(\frac{w}{z}\right)$

Γεωμετρικά, η γωνία αυτή είναι η προσανατολισμένη κεντή γωνία με πρώτη ηθέρα την ημιευθεία Oz και δεύτερη ηθέρα την ημιευθεία Ow .

Μερικές φορές η γωνία αυτή συμβολίζεται με (Oz, Ow)

$$\theta = \arg\left(\frac{w}{z}\right)$$

Ο ορισμός αυτός δικαιολογείται ως

εξής:

$$\frac{w}{z} = \frac{|w|e^{i\theta_2}}{|z|e^{i\theta_1}} = \frac{|w|}{|z|} e^{i(\theta_2 - \theta_1)}$$

$$\theta_1 = \arg(z), \theta_2 = \arg(w)$$